

Blog Jose Plette over de meldcode kindermishandeling

Pling! Maitje ontvangen. Een maitje van een meisje uit de derde klas. “Beste mevrouw Plette, wanneer bent u weer op school? Ik wil graag met u praten. Groetjes Katja.”

Ik zoek Katja op in mijn systeem en zie dat ze vlak voor de zomer ook met mij heeft gesproken naar aanleiding van het gezondheidsonderzoek in de tweede klas. Ze vertelde toen dat het thuis, bij haar vader, allemaal wel weer goed ging. Haar zusje had hulp gehad van de Jeugd GGZ en haar vader zorgde beter voor hen. Ze wist niet of hij hulp voor zichzelf had gehad.

In haar voorgeschiedenis: 15 mei 2017, onderzoek Veilig Thuis. Melder: anoniem. Reden: situatie bij vader thuis. Ouders zijn gescheiden, vader heeft een alcoholprobleem. Ik lees dat er toen vooral voor het zusje van Katja zorg is ingezet en dat haar vader hulp moest zoeken voor zichzelf.

“Beste Katja, Aanstaande dinsdag heb ik inloopsprekuren van 9-10 uur bij jou op school. Je bent van harte welkom. Groeten José Plette, jeugdverpleegkundige.”

Ze vertelt met veel verdriet dat het niet goed gaat bij haar vader.

Dinsdag 9 uur. Klop, klop, klop. Zachtjes wordt er op de deur geklopt. Ik doe de deur open en zie Katja staan. “Kom binnen, Katja.” “Dank u wel.” “Dag Katja, Hoe gaat het met je?” “Redelijk goed.....” Dan begint ze te huilen. Ze vertelt met veel verdriet dat het niet goed gaat bij haar vader. Ze heeft hem onlangs op de grond gevonden en hem overeind geholpen. Hij is daarna enkele keren flauwgevallen. “Dat kwam denk ik omdat hij had gedronken.”

Snikkend gaat ze verder dat hij nooit voor haar en haar zusje kookt en ze daarom bij hem altijd een pizza moeten bestellen. Vervolgens vertelt ze nog dat hij af en toe belt dat ze niet naar hem toe kunnen omdat hij zich dan niet goed voelt.

“Vorige week belde hij zaterdagochtend dat we niet konden komen omdat hij dat niet aankon, maar die dag was mijn zusje jarig! Hij had helemaal geen cadeautje voor haar geregeld en hij heeft haar helemaal niet gefeliciteerd.”

Ze vertelt nog allerlei zorgelijke details, waarna ze haar verhaal afrond met de boodschap: “Maar ik wil wel naar hem toe, want hij is mijn vader!” Katja heeft uiteindelijk een uur bij mij zitten huilen. We hebben besproken wat zij wil en wat ik vanaf dat moment ga doen.

Aangezien Katja erg verdrietig is, sluit haar mentor aan bij het gesprek.

Ik ga verder volgens de [meldcode kindermishandeling](#). Die middag zal ik overleggen met de jeugdarts en de aandachtfunctionaris kindermishandeling. De volgende dag zal ik contact opnemen met haar beide ouders, waarna ik met hen en met Katja en haar zusje verdere stappen bespreek. Katja zal vanmiddag als ze thuis is aan haar moeder en zusje vertellen dat ze dit met mij gedeeld heeft.

Aangezien Katja erg verdrietig is, sluit haar mentor aan bij het gesprek. We delen het verhaal met haar en spreken af dat ik vanuit de GGD actie zal ondernemen en dat ik de mentor op de hoogte houd. Na een kopje thee is Katja weer wat gekalmeerd en gaat ze terug naar haar klas. Op het moment dat ze weg is en ik het hele gesprek heb laten zakken denk ik: Wat goed dat ik op deze school als jeugdverpleegkundige een inloopsprekuren mag houden en dat leerlingen mij weten te vinden!

José Plette-Waanders werkt als jeugdverpleegkundige bij GGD IJsselland. Daarnaast heeft ze onlangs het leertraject “Ambassadeur voor de jeugdverpleegkundige en verpleegkundige ogz” afgerond van de vakgroep Jeugdverpleegkundigen van de afdeling V&VN Verpleegkundigen Maatschappij & Gezondheid.

Deze blog is gepubliceerd op **28 MAART 2019 IN V&VN NIEUWS**